

**Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 17. januar 2023 –
TBI Bank**

(Sag C-379/21) (1)

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement –
forbrugercredit – direktiv 93/13/EØF – artikel 6, stk. 1 – urimelige kontraktvilkår – afslag på udstedelse
af et betalingspålæg i tilfælde af et krav støttet på et urimeligt kontraktvilkår – konsekvenser, når et
kontraktvilkår er urimeligt – instruktioner fra en højere ret, som ikke overholder nævnte konsekvenser«

1. *Præjudicielle spørgsmål – Domstolens kompetence – grænser – generelle eller hypotetiske spørgsmål –
spørgsmål af abstrakt og hypotetisk karakter i forhold til hovedsagens genstand – afvisning*

(Art. 267 TEUF)

(jf. præmis 23, 25 og 26)

2. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 –
betalingspåkravsprocedure – forbrugeren deltager ikke i proceduren, før betalingspålægget udstedes – den
nationale rets forpligtelse til af egen drift at drage alle konsekvenser af, at det fastslås, at et kontraktvilkår er
urimeligt – anmodning om betalingspålæg delvist støttet på nævnte vilkår – den nationale rets delvise afslag
på anmodningen – betingelser – opretholdelse af aftalen – sontring mellem krav, der følger af et urimeligt
kontraktvilkår, og de øvrige krav – efterprøvelse påhviler den nationale ret*

(Rådets direktiv 93/13, art. 6, stk. 1)

(jf. præmis 29-31 og 33-35 samt konkl. 1)

3. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – konstatering af, at
et vilkår er urimeligt – rækkevidde – den nationale rets forpligtelse til at tage betalingskravet til følge i sin
helhed og udstede et påbud om øjeblikkelig betaling – nævnte rets forpligtelse til at undlade at anvende
instruktioner fra en højere ret, som er i strid med EU-retten*

(Rådets direktiv 93/13, art. 6, stk. 1)

(jf. præmis 37-40 og konkl. 2)

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler

skal fortolkes således, at

den nationale ret, der skal tage stilling til en anmodning om udstedelse af et betalingspålæg, og hvor forbrugeren, der er skyldner, ikke deltager i sagen før udstedelsen af dette betalingspålæg, er forpligtet til ex officio at undlade at anvende et urimeligt vilkår i den forbrugerkreditaftale, der er indgået mellem forbrugeren og den pågældende erhvervsdrivende, hvorpå en del af det påberåbte krav er støttet. I dette tilfælde har denne ret mulighed for delvist at forkaste denne anmodning på betingelse af, for det første, at denne kontrakt kan opretholdes uden nogen anden ændring, revision eller tilføjelse, hvilket det påhviler nævnte ret at efterprøve, og for det andet, at de krav, der følger af det nævnte kontraktvilkår, kan adskilles fra resten af anmodningen.

2) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse er til hinder for, at den nationale ret, som skal træffe afgørelse efter hjemvisning fra en højere ret, i henhold til den nationale processuelle lovgivning er bundet af de retlige vurderinger og de instruktioner, som den højere ret har afgivet, selv om den, henset til den fortolkning, som den har anmodet Domstolen om, anser disse vurderinger og instruktioner for ikke at drage de retlige konsekvenser af, at et kontraktvilkår i en forbrugerkreditaftale er urimeligt.

¹ EUT C 368 af 13.9.2021.